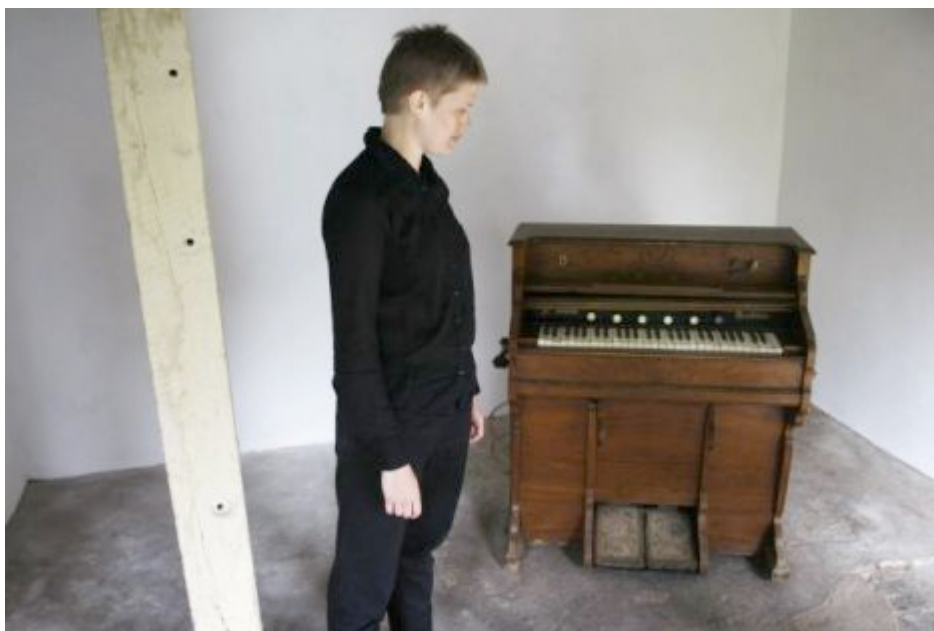

Utskriftversion av: <http://hallandsposten.se/nojekultur/konst/1.455215--det-handlar-mycket-om-tomhet->

Publicerad 2 maj 2009
Uppdaterad 4 maj 2009

Disharmonium. Karolina Erlingsson framför hennes självspelande orgel, ett verk med titeln "Disharmonium". För att montera den motor som driver pedalerna fick Karolina hjälp av pappa Roland: "Vi plockade isär den i smådelar." Foto: Jari Väitalo

"Det handlar mycket om tomhet"

KONST. Årets premiärutställning på Galleri Arnstedt ställer krav på besökarna.

– Hör du svalornas sång? De kom i dag, visst är det härligt?

Britt Arnstedt står mitt på gårdsplanen framför sitt galleri med ett öra-till-öra-leende. Men fågelsången är bara ett av två värtecken som dukas upp för oss här i Östra Karup, vid Hallandsåsens fot. Det andra står Britt själv för, genom att för tionde året i rad bjuda in fjolårselever från Malmö Konsthögskola att inviga utställningssäsongen på Galleri Arnstedt.

– Det var svårt i år, utav tolv elever var flera väldigt bra, säger Britt, vilket kan förklara att hon för första gången tagit med fem utställare; Magali Cunico, Karolina Erlingsson, EvaMarie Lindahl, Jens Henricson och Jacob Simonson.

– Det handlar mycket om tomhet i år, människorna saknas. Det är tomma kläder, tomma miljöer och en orgel som spelar själv. Besökarna får själva fylla i konstverken med egna tolkningar, säger Britt uppmuntrande.

Den självspelande tramporgeln, signerad Karolina Erlingsson, bördig från Simlångsdalen,

står helt tyst i ett det lilla trädgårdshuset. Tyst, ja, åtminstone till man går in, då börjar tramporna gå av sig själva och rummet fylls av två toner (ibland en tredje, en överton, om man lyssnar noga). Installationen heter "Disharmonium", en förlängning av "harmonium" som är ett annat ord för skolorgel. Karolina står mitt i sitt konstverk och lyssnar på tonerna, knarrandet från tramporna, gnisslandet från mekaniken. Hon gör associationer till engelskans "organ" och dess dubbla betydelse.

– Det handlar om det mest basala, det som måste finnas, som andningen eller hjärtslagen.

Det här är Karolinas andra tramporg-el, den har tidigare underhållit besökarna på Hasslövs bygdegård några stenkast härifrån. Den första orgeln köpte hon vid blott fem års ålder.

– Jag var med mina föräldrar på en loppis och fick tio kronor att handla för. De trodde väl att jag skulle köpa något litet och så fick de släpa hem en orgel. Säljaren var nog nöjd i alla fall, flinar Karolina som själv spelar lite grann.

– Det är något speciellt med tramporglar, de är så icke-perfekta. Piano är mer kontrollerat.

EvaMarie Lindahls del av utställningen, "The drapes & the drama", är en studie av draperingens roll genom konsthistorien. Med hjälp av blyerts har EvaMarie överfört blott draperingar och tyg-sjok från andras konstverk till vitt papper – allt annat har hon utelämnat.

– Kvar blir behållaren av allt drama: det snobbiga, sorgen, makten, tillbedjandet. Man kan se hur folk har rört sig, stått och legat, säger EvaMarie

De kontextlösa draperingarna kittlar åskådaren och dennes konsthistoriska allmänbildning – saknas det inte en Maria med det nyfödda Jesusbarnet där?

– Jag avslöjar inget. Jag behöver inte ge er bildvärlden, den fyller ni i själva.

Fotnot. Utställningen hade vernissage i går fredag. Karolina Erlingsson är även aktuell på Hallands Konstförenings vårsalong på Läns museet i Halmstad.

Christopher Lembke

010-471 51 35

christopher.lembke@hn.se